

Pod vodstvom duhovnih pionirjev

PRESEDNIK THOMAS S. MONSON

prvi svetovalec Prvega predsedstva

To poletje zaznamuje 159 let, odkar so pionirji pod navdihnjenim vodstvom Brigham Younga stopili v dolino Velikega slanega jezera in razglasili: »To je pravi kraj. Peljite dalje.«¹

Pogosto čislamo velike voditelje in privržence tega zgodovinskega potovanja, vendar želim obrniti pozornost k drugim 'pionirjem', ki so živeli pred tem potovanjem. Pri tem bi se malo ustavil in razmislil o slovarski opredelitvi besede *pionir*: »Tisti, ki gre spredaj, da pripravi oziroma utre pot drugim, da mu sledijo.«²

Zavrtimo kazalce časa nazaj in potujmo v druge kraje, da bomo videli številne, ki po mojih občutkih ustrezajo visokim merilom besede *pionir*.

Tak je bil Mojzes. Vzgojili so ga na faraonovem dvoru, naučil se je vse egipčanske modrosti ter postal mogočen v besedah in dejanjih. Mojzesa, velikega zakonodajalca, ne moremo ločevati od kamnitih plošč, ki mu jih je priskrbel Bog in na katerih je bilo zapisanih deset zapovedi. Obvezovale so nas tako tedaj kot sedaj.

Mojzes je prenašal neprestano razočaranje,

saj so se nekateri od njegovih zvestih privržencev povrnili na stara pota. Čeprav je bil razočaran nad njihovimi dejanji, jih je imel rad in jih je, izraelske otroke, vodil iz egipčanskega suženjstva. Mojzes zagotovo izpolnjuje pogoje za pionirja.

Druga, ki izpolnjuje pogoje, je Ruta, ki je zapustila svoje ljudstvo, sorodstvo in deželo, da bi spremljala taščo Naomi. Častila je Jahveja v njegovi deželi in privzela navade njegovega ljudstva. Kako pomembna je bila Rutina poslušnost Naomi in posledično poroka z Boazom, ob katerem je Ruta, tujka in moabska spreobrnjenka, postala Davidova prababica in torej prednica Jezusa Kristusa!

Knjiga v Svetem pismu, ki se imenuje po njej, vsebuje poetičen jezikovni slog, ki odseva njenega odločnega duha in pogum. »Ruta pa je rekla: 'Ne sili me, naj te zapustim in odidem od tebe. Kamor pojdeš ti, pojdem jaz; kjer boš prenočevala ti, bom prenočevala jaz; tvoje ljudstvo bo moje ljudstvo in tvoj Bog bo moj Bog. Kjer boš ti umrla, bom umrla jaz in tam bom pokopana. Tako naj mi stori Gospod in tako doda, če me ne bo edinole smrt ločila od tebe.'«³

Da, Ruta, dragocena Ruta, je bila pionirka.

Tudi druge zveste ženske izpolnjujejo pogoje, na primer Marija, Jezusova mati, Marija Magdalena, Estera in Elizabeta. Ne spreglejmo Abrahama, Izaka in Jakoba, niti ne pozabimo vključiti Izaija, Jeremija, Ezekiela in nekaterih iz kasnejšega obdobja.

Tisti, ki je utiral pot

Spominjamo se Janeza Krstnika. Bil je preprosto oblečen, živel je špartansko, njegovo sporočilo je bilo kratko: vera, kesanje, krst s potopitvijo in podelitev Svetega Duha z večjim polnomočjem, kot ga je imel sam. Izjavil je: »Jaz nisem Mesija, temveč sem poslan pred njim.«⁴ »Jaz vas krščujem v vodi, pride pa močnejši od mene, /.../ on vas bo krstil v Svetem Duhu in ognju.«⁵

Reka Jordan je zaznamovala zgodovinski kraj, kamor je Jezus prišel iz Galileje, da bi ga Janez krstil. Janez je Učenika sprva prosil: »Jaz bi se ti moral dati krstiti, pa ti hodiš k meni.«⁶ Odgovor je bil: »Spodobi se nama, da tako izpolniva vso pravičnost. /.../ Po krstu je Jezus takoj stopil iz vode, in glej, odprla so se mu nebesa. Videl je Božjega Duha, ki se je spuščal kakor golob in prihajal nadenj. In glej, glas iz nebes je rekel: 'Ta je moj ljubljeni Sin, nad katerim imam veselje.'«⁷

Janez je odkrito izjavljal in učil: »Glejte, Božje Jagnje, ki odvzema greh sveta.«⁸

Gospod je o Janezu izjavil: »Med rojenimi od žena ni bil obujen večji od Janeza Krstnika.«⁹

Podobno kot veliko drugih pionirjev v zgodovinskih letopisih je tudi Janez nosil mučeniško krono.

Odrešenikovi apostoli

Jezus je veliko pionirjev po duhu in dejanjih poklical za apostole. O vsakem bi lahko veliko povedali.

Peter je bil med prvimi Jezusovimi učenci. Ribič Peter se je odzval na božanski klic, odložil svoje mreže in prisluhnil Učeniškovi izjavi, naj pride in hodi za njim in ga naredil bo za ribiča ljudi¹⁰. Na Petra nikoli ne pomislim, ne da bi občudoval njegovo pričevanje o Gospodu: »Ti si Mesija, Sin živega Boga.«¹¹

Ljubljeni Janez je bil edini od dvanajsterih, ki je bil glede na zapise prisoten ob Kristusovem križanju. Z neusmiljenega križa je Jezus Janezu izdal veličastno nalogo, ki se je nanašala na njegovo mater Marijo: »Glej, tvoja mati!«¹² in Mariji: »Žena, glej, tvoj sin!«¹³

Apostoli so stopali spredaj in drugim kazali pot, ki naj ji sledijo. Bili so pionirji.

Vendar zgodovina zapisuje, da večina ljudi ni prišla h Kristusu, niti niso sledili poti, ki jo je poučeval. Gospoda so križali, večino apostolov pobili, resnico zavrnil. Svetla sončna svetloba razsvetljenja se je umaknila in Zemljo so zastrle dolgotrajne sence črne noči.

Veliko rodov prej je Izaija prerokoval: »Tema pokriva zemljo in megla ljudstva.«¹⁴ Amos je napovedal lakoto v deželi: »Ne lakote po kruhu in ne žeje po vodi, temveč po poslušanju Gospodove besede.«¹⁵ Zdelo se je, da se zgodovinski srednji vek ne bo nikoli končal. Se ne bodo prikazali nebeški sli?

Iskanje luči

Ob pravem času so pošteni možje s hrepenečim srcem kljub nevarnosti za lastno življenje skušali vzpostaviti smernice, da bi našli pravo pot. Vzšel je dan reformacije, a pot naprej je bila težavna. Pregarjanje je bilo hudo, osebno žrtvovanje silno in cena neprecenljiva. Reformatorji so bili pionirji, ki so utrli poti po divjini z drznim iskanjem izgubljenih smernic, ki bi glede na to, kar so čutili v sebi, človeštvo vodile nazaj k resnici, ki jo je učil Jezus.

Wycliffe, Luther, Hus, Zwingli, Knox, Calvin in Tynedale so vsi v obdobju reformacije utirali pot. Pomembna je bila Tynadalova izjava kritikom: »Napravil bom, da bo fant, ki vleče plug, o svetih spisih vedel več, kot veste vi.«¹⁶

Taki so bili nauki in življenje velikih reformatorjev. Njihova dejanja so bila junaška, njihovih prispevkov je bilo mnogo in njihovo življenje je bilo veliko — a evangelija Jezusa Kristusa niso obnovili.

O reformatorjih bi lahko vprašali: »So se zaman žrtvovali? So se borili za prazen nič?« Odgovorjam z utemeljenim ne. Sveto pismo je bilo zato dostopno ljudem. Vsakdo je lažje poiskal svojo pot. O, ko bi le vsi znali brati in bi vsi lahko razumeli! A le nekateri so znali brati in drugi so lahko poslušali, vsi pa so lahko prišli do Boga z molitvijo.

Končno je napočil dolgo pričakovani dan obnove. Poglejmo ta pomembni dogodek v zgodovini sveta, spomnimo se pričevanja mladega orača, ki je postal prerok, priče, ki je bila tam — Josepha Smitha.

Prebudilo se je jutro

Joseph je izkušnjo opisal z besedami: »Nekega dne [sem] v Jakobovem pismu prebral peti verz prvega

poglavja, ki pravi: *Če pa komu izmed vas manjka modrosti, naj si jo izprosi od Boga in mu jo bo dal, saj jo rad da vsakomur, ne da bi mu kaj očital.*¹⁷

Slednjič sem prišel do sklepa, da moram ali ostati v temi in zmedti ali pa storiti, kot pravi Jakob, vprašati Boga. /.../ Odšel [sem] v gozd, da bi poskusil. Bilo je jutro prelepega, jasnega dne, zgodaj spomladi tisoč osemsto dvajsetega leta.

/.../ Pokleknil [sem] in pričel Bogu razodevati želje svojega srca. Neposredno nad svojo glavo sem zagledal steber svetlobe, ki je presegala svetlobo sonca, ki se je postopoma spuščala, dokler me ni zajela. /.../

Ko je svetloba ostala nad menoj, sem zagledal dve osebi, katerih svetloba in veličastje sta nepopisni, ki sta stali nad menoj v zraku. Eden od njiju mi je spregovoril, me poklical po imenu in rekel, pokazujoč na drugega: *To je moj ljubljeni Sin. Poslušaj ga!*¹⁸

Josephu Smithu sta se prikazala Oče in Sin, Jezus Kristus. Napočilo je jutro razdobja polnosti časov in razblinilo temo dolgih rodov duhovne noči.

Cele knjige so bile napisane o življenju in dosežkih Josepha Smitha, a morda bo zadostovalo, če izpostavim eno ali dve točki. Obiskal ga je angel Moroni. Z dragocenih plošč, do katerih je bil voden, je prevedel Mormonovo knjigo in z njo novo pričevanje o Kristusu vsemu svetu. Bil je orodje v Gospodovih rokah. Preko njega so nastala veličastna razodetja, ki se nanašajo na ustanovitev Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni. Med njegovim delovanjem so ga obiskali Janez Krstnik, Mojzes, Elija, Peter, Jakob in Janez, da bi se tako dopolnila obnova vsega. Kot njegovi privrženci je prenašal preganjanje in bridko trpel. Zaupal je Bogu. Zvest je bil poklicu preroka. Začel je s čudovitim misionarskim prizadevanjem za ves svet, ki danes prinaša luč in resnico človeškim dušam. Nazadnje je Joseph Smith umrl mučeniške smrti prav kakor njegov brat Hyrum.

Joseph Smith je bil pravi pionir.

Tisti, ki je spremenil svet

Če obračamo strani v zgodovini svetih spisov od začetka do konca, se učimo o odločilnem pionirju — Jezusu Kristusu. Starodavni preroki so napovedali njegovo rojstvo, njegov prihod na oder življenja pa je oznanil angel. S svojim življenjem in delovanjem je spremenil svet.

Z rojstvom deteta v Betlehemu nam je bil dan veliki dar, moč, silnejša od orožja, bogastvo, trajnejše od Cezarjevih kovancev. Temu otroku je bilo namenjeno, da postane kralj kraljev in Gospod Gospodov, obljubljeni Mesija, in sicer Jezus Kristus, Božji Sin. Rodil se je v hlevčku, zibelka so mu bile jasli, iz nebes je prišel, da bi na Zemlji živel kot smrtnik in ustanovil Božje kraljestvo. Med zemeljskim delovanjem je ljudi učil o višji postavi. Njegov veličastni evangelij je preoblikoval mišljenje sveta. Blagoslavljal je bolne. Napravil je, da so hromi shodili, slepi spregledali in gluhi slišali. Celotno mrtve je obudil v življenje.

Stavek iz knjige Apostolskih del nam veliko pove: Jezus je hodil »iz kraja v kraj ter delal dobra dela /.../, zakaj Bog je bil z njim«¹⁹.

Učil nas je, kako naj molimo: »Oče naš, ki si v nebesih, posvečeno bodi tvoje ime. Pridi tvoje kraljestvo. Zgodi se tvoja volja kakor v nebesih tako na zemlji.«²⁰

V vrtu, ki ga poznamo po imenu Getsemani, kjer je tako hudo trpel, da je iz njegovih por pritekla kri, je v molitvi prosil: »Oče, če hočeš, daj, da gre ta kelih mimo mene, toda ne moja volja, ampak tvoja naj se zgodi.«²¹

Učil nas je, kako naj služimo: »Kar koli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili.«²²

Učil nas je, kako naj odpuščamo. Dejal je, da bo sam odpustil, komur bo odpustil, od nas pa se zahteva, da odpustimo vsem ljudem.²³

Učil nas je, kako naj ljubimo: »Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem, z vso dušo in z vsem mišljenjem. To je največja in prva zapoved. Druga pa je njej podobna: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe.«²⁴

Kot pravi pionir, kakršen je bil, je vabil: »Pridi in hodi za menoj!«²⁵

Ozrimo se v Kafernaum. Tam je Jair, predstojnik shodnice, prišel k Učeniku in mu rekel: »Z mojo hčerko je zelo hudo. Pridi in položi roke nanjo, da ozdravi in ostane pri življenju!«²⁶ Nato so iz predstojnikove hiše prispele novice: »Tvoja hči je umrla.«²⁷

Kristus je odgovoril: »Ne boj se, samo veruj!«²⁸ Prišel je do hiše, šel mimo žalujočih in jim dejal: »'Kaj se razburjate in jokate? Deklica ni umrla, ampak spi.' In posmehovali so se mu.«²⁹ Vedeli so, da je mrtva. »On pa je vse odslovil... Deklica je prijel za roko in ji rekel: 'Deklica, rečem ti, vstani!' Deklica je takoj vstala in hodila... Od začudenja so bili vsi iz sebe.«³⁰

Prvi, ki je vstal

Pripovedovanje o dogodkih, ki so vodili do Učenikovega križanja, me duhovno izčrpajo. Potre me, ko berem, kako se je Pilat odzval na kričanje množice: »Križaj, križaj ga!«³¹ Pilat »je vzel vodo, si vpricho množice umil roke in rekel: 'Nedolžen sem pri krvi tega človeka. Vi glejte!'«³² Jezusa so zasmehovali. Pljuvali so nanj in mu na glavo položili trnovo krono. Ponujali so mu kis, da bi ga pil. Križali so ga.

Njegovo telo so položili v sposojeno grobnico, a nobena grobnica ne bi mogla zadržati Gospodovega telesa. Tretji dan zjutraj so Marija Magdalena, Marija, Jakobova mati, in druge ženske, ki so bile z njima ob grobnici, videle, da je bil veliki kamen ob vhodu odvaljen, in opazile, da je grobnica prazna. V dobrodoščilo so sprejele sporočilo. Dva angela sta jokajočim ženam dejala: »Kaj iščeta živega med mrtvimi? Ni ga tukaj, temveč je bil obujen.«³³

Da, Gospod je bil resnično obujen. Prikazal se je Mariji, videl ga je Skala oziroma Peter, nato njegovi bratje od dvanajsterih. Videla sta ga Joseph Smith in Sidney Rigdon, ki sta izjavila: »To je pričevanje, poslednje od vseh, ki ga dajeva o njem: Živi! Kajti videla sva ga, in sicer na Božji desnici.«³⁴

Naš Posrednik, naš Odkupitelj, naš brat, naš zagovornik pri Očetu je umrl za naše grehe in grehe vsega človeštva. Odkupna daritev Jezusa Kristusa je bilo vnaprej določeno, a prostovoljno dejanje edinorojenega Božjega Sina. Svoje življenje je ponudil v odkupnino za vse nas.

Njegovo poslanstvo, njegovo delovanje med ljudmi, njegovi resnični nauki, njegova usmiljena dejanja, njegova neomajna ljubezen do nas v nas spodbuja hvaležnost in nam greje srce. Jezus Kristus, Odrešenik sveta — in sicer Božji Sin — je bil in ostaja temeljni pionir, saj je šel pred nami in vsem pokazal pot, ki ji moramo slediti. Vedno mu sledimo!

OPOMBE

1. Wilford Woodruff, »Celebration of Pioneers' Day«, *The Utah Pioneers*, 1880, str. 23.
2. *Oxford English Dictionary*, 1971, »Pioneer«, str. 2182.
3. Rut 1:16–17
4. Jn 3:28
5. Lk 3:16
6. Mt 3:14
7. Mt 3:15–17
8. Jn 1:29
9. Mt 11:11

10. Gl. Mt 4:19.
11. Mt 16:16
12. Jn 19:27
13. Jn 19:26
14. Iz 60:2
15. Am 8:11
16. Navedeno v S. Michael Wilcox, *Fire in the Bones: William Tyndale — Martyr, Father of the English Bible*, 2004, str. 47.
17. Joseph Smith — History 1:11
18. Joseph Smith — History 1:13–17
19. Apd 10:38
20. Mt 6:9–10
21. Lk 22:42
22. Mt 25:40
23. Gl. NaZ 64:10.
24. Mt 22:37–39
25. Lk 18:22
26. Mk 5:23
27. Mk 5:35
28. Mk 5:36
29. Mk 5:39–40
30. Mk 5:40–42
31. Lk 23:21
32. Mt 27:24
33. Lk 24:5–6
34. Gl. NaZ 76:22–23.

PREDLOGI ZA HIŠNE UČITELJE

Ko boste v duhu molitve sporočilo preučili, ga predstavite tako, da boste ljudi, ki jih učite, pritegnili k sodelovanju. Sledi nekaj primerov.

1. Zaprosite družinske člane, naj opredelijo besedo *pionir*. Preberite opredelitev besede v članku. Z nekaj primeri predsednika Monsona pokažite, kako so nam pionirji duhovno utrli pot. Zaprosite družinske člane, naj povedo nekaj primerov ljudi, ki so jim utrli pot. Pogovorite se, kako lahko ohranimo pionirskega duha in utiramo pot drugim. Povejte primer »pionirja«, ki je bil pomemben v vašem življenju.

2. Pokažite slike pionirjev, ki so naštet v članku. Družinskim članom dopustite, da izmenično izberejo sliko in pojasnijo, kako je izbrani posameznik pionir. Vprašajte, kako lahko pokažemo hvaležnost do dediščine teh duhovnih pionirjev. Pričujite o Odrešeniku kot »temeljnem pionirju«.

3. Popeljite družino na kratek sprehod. Ustavite se na različnih točkah in pripovedujte o zgledu pionirjev, ki jih je opisal predsednik Monson. Preberite opredelitev pionirja in povabite nekoga, naj vas vodi do doma. Družinske člane povabite, naj si prizadevajo biti pionirji.